

**Chương 629: Quyết Định Trọng Đại Của Louise von
Schwarz**
(Số từ: 4136)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:18 PM 26/11/2023

—Ban đêm.

*Thunk!

Một chiếc cốc gỗ đập xuống bàn, phát ra âm thanh chói tai.

*Thunk!

Lập lại.

*Thunk! Thunk!

Và hai lần nữa.

*Thunk!

Chủ nhân của chiếc cốc đang gõ nó xuống bàn.

Ngồi đối diện với cô ấy là Rowan, Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, đang phô trương sự thật rằng cô ấy đã lên vào với một chiếc áo choàng và chiếc mũ trùm trùm đầu.

Và chủ doanh trại.

Louise von Schwarz đang gõ nhẹ vào chiếc cốc gỗ trên bàn.

Đó là một hành động khó hiểu.

Mặc dù cô ấy đã mời Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, người đột nhiên xuất hiện vào lúc nửa đêm, nhưng Louise chỉ tham gia vào hành vi không thể giải thích được này.

“Tôi quay lại sau nhé?”

Như muốn nói rằng cô sẽ quay lại khi thuận tiện hơn cho Louise nếu cô ấy không rảnh để nói chuyện, Rowan nhìn Louise với một nụ cười rạng rỡ.

Lặng lẽ, Louise đẩy chiếc cốc gỗ về phía mình thay vì trả lời.

"...?"

Rowan không khỏi bối rối khi Louise đột ngột đẩy chiếc cốc về phía cô.

"Cái này là cho tôi à?"

"Cứ lấy tùy ý."

Louise nhìn thấy có một ít chất lỏng trong chiếc cốc mà cô ấy đã đẩy ra trước mặt mình.

Nó chứa một chất lỏng màu trắng đục.

Một chiếc cốc bất ngờ được cung cấp với một chất lỏng không xác định bên trong.

Rowan cầm chiếc cốc lên và tu một hơi cạn sạch.

Louise lặng lẽ quan sát Rowan uống cạn cốc với một tiếng lạch cạch.

"Ugh..."

Sau khi uống cạn cốc, Rowan đặt nó trở lại và che miệng, hít một hơi thật sâu.

"...Tôi đã uống nó, nghĩ rằng tôi sẽ không phiền nếu đó là thuốc độc. Nhưng tôi thà rằng nó là thuốc độc. Cái gì thế này?"

Bịt miệng,

Cô giả vờ nôn.

"Nó đặc, chua và dính kinh khủng. Nó rất khó chịu... Cái gì đây...?"

Rowan, người thường không dễ thay đổi biểu cảm, tỏ ra khó chịu.

"Đây là rượu sao?"

Tóm lại là,

Đó là một chất lỏng kỳ lạ không thể gọi là gì khác ngoài rượu, mặc dù nó không thể xác định được.

Louise im lặng gật đầu.

“Các tu sĩ của Towan cũng có một quy tắc về việc kiêng rượu.”

—Độc hại.

Bản thân hương vị của rượu đã là một vấn đề, nhưng thực tế là cô ấy đã mời nó cũng là một vấn đề.

"Còn có một quy tắc về việc không giết người."

"Đúng."

Rowan bình tĩnh gật đầu.

Thật kỳ lạ khi một điều tra viên đã tra tấn và giết vô số người lại đưa ra một quy tắc như vậy ngay từ đầu.

"Cũng phải có một quy tắc về trình tiết."

"Cô sẽ ngạc nhiên khi tôi giữ cái đó tốt như thế nào."

Louise chăm chú nhìn vào khuôn mặt điềm tĩnh của Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ.

"Dù sao thì, có vẻ như Chỉ huy thích loại rượu này nhỉ? Có nhiều loại rượu truyền thống của địa phương, vì vậy nếu phản ứng của tôi trước đó là thô lỗ, tôi xin lỗi trước."

Phải có một ngôi làng ở đâu đó trên thế giới uống rượu tồi tệ như vậy. Do đó, trước tiên Rowan xin lỗi vì đã cau mày khi nhìn thấy Công chúa Kernstadt uống thứ rượu ghê tởm này một mình trong doanh trại.

Tuy nhiên, Louise lắc đầu.

"Tôi sẽ không biết về bất kỳ loại rượu truyền thống thấp hèn nào như thế."

"Ừm... Vậy là không phải sao?"

"Đúng vậy, không phải."

"Vậy tôi có thể hỏi tại sao cô lại uống một thứ rượu tồi tệ như vậy không?"

Rowan không thể hiểu tại sao Louise lại uống một loại rượu kỳ lạ như vậy, nhất là khi nó không phải là loại truyền thống.

"Đó là một loại rượu bí mật."

"Ah tôi hiểu rồi nhỉ?"

"Vâng, tôi đã tịch thu rượu mà những người lính tự nấu."

Đó là lý do tại sao cô ấy không rót cạn ly mà thay vào đó, nhìn chăm chăm vào chất lỏng bên trong một cách trống rỗng.

"Thật không thể tin được. Máu và nước mắt của nhân dân được vắt ra để hỗ trợ quân đội, và ai đó đang nấu rượu bằng máu và nước mắt đó. Chúng ta có nên gọi đó là nỗ lực không...?"

Louise cắn môi.

"Thật đáng thương sao nhỉ...?"

Ngay cả thứ rượu có mùi hôi khủng khiếp cũng được coi là rượu, và họ đã phải trải qua rất nhiều khó khăn để pha và uống nó.

"Cô nghĩ chúng ta nên đối phó với những người lính pha chế rượu lậu như thế nào?"

Louise chăm chú nhìn Rowan.

“Chúng nên bị giết.”

"Tại sao chúng phải bị giết?"

"Bởi vì thức ăn rất quý giá."

"Tại sao thức ăn lại quý giá?"

"Bởi vì không có nó, mọi người chết đói."

“Cô đang nói rằng chúng nên bị giết vì chúng đã làm tổn hại đến các tài nguyên liên quan đến sự sống và cái chết?"

"Chính xác."

Louise tiếp tục nhìn Rowan.

Nhưng cô ấy chỉ nhìn, Louise không nói gì.

Khi mặt trăng được chỉ ra, người ta nên nhìn vào mặt trăng.

Lẽ ra người ta không nên mắng mỏ kẻ chỉ tay.

Nhưng điều đó là không thể và vô nghĩa.

Bất cứ ai cũng có thể nói suông.

Vậy tại sao mặt trăng, thứ mà mọi người có thể chỉ vào, lại quan trọng như vậy?

Không quan trọng ai đã chỉ ra điều đó, mặt trăng không có ý nghĩa gì ngay từ đầu.

“Cô muốn cứu bọn chúng sao?”

Trước câu hỏi ngây thơ của Rowan, Louise lắc đầu.

“Cô đang nói cái gì thế? Bọn chúng đã chết.”

"Vậy tại sao cô lại hỏi?"

Không có ý nghĩa gì đối với câu hỏi và câu trả lời ngay từ đầu, vì kết luận đã được đưa ra và thực hiện.

Có những người lính đã ủ rượu bất hợp pháp.

Những người lính bằng cách nào đó đã làm được.

Những người lính bí mật chia sẻ và uống nó.

Louise ra lệnh giết họ.

Và cô ấy đã tịch thu tất cả số rượu bất hợp pháp mà họ đã pha và nháp một ngụm.

Nó chỉ là một chất lỏng màu trắng vô vị và khó chịu kinh khủng.

Họ đã chết trong khi làm thứ vô giá trị này.

"Đối với những tên trộm vặt ăn cắp khẩu phần ăn này, chúng tôi đã chặt đầu chúng..."

Louise nhìn Rowan.

“Nhưng người phụ nữ đã cướp đi vô số sinh mạng và thậm chí là toàn bộ Giáo hội đang điều hành khắp nơi với tư cách là Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, khuấy động rắc rối ở đây và ở đó...”

"Và."

"Tôi, với một tên trộm dê hèn và độc ác như vậy..."

"Ngay cả một thùng nước lạnh cũng không thể dội, huống chi là một thanh kiếm."

Những tên trộm nhỏ đã bị trừng phạt.

Hình phạt nặng nhất là lấy đi mạng sống của chúng được áp dụng cho những tên trộm nhỏ.

Nhưng cô thậm chí không thể chắt vắn tên trộm vĩ đại này về hành vi trộm cắp của mình.

Vậy tại sao những tên trộm nhỏ phải chết?

Tại sao họ phải chết?

Tại sao họ bị giết?

Chỉ có những người nhỏ bé bị chà đạp.

Không, chỉ có những cái nhỏ đã bị chà đạp.

Cuối cùng, Louise muốn cắn lưỡi mình.

Kể từ giây phút cô tự tay giết chết các em trai mình, cô không có quyền trách cứ bất cứ ai.

Cuối cùng, có gì khác biệt giữa việc có một loại khác trước gương và chửi rửa nó?

Louise khổ sở không biết nói hay im lặng.

Tràn đầy sự ghê tởm, buồn bã và phần nộ, Louise von Schwarz nhìn chăm chăm vào Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ với đôi mắt mờ.

"Đủ rồi. Dù đó là gì, hãy nói cho tôi biết mục đích của cô."

Thấy Louise làm tư thế bắt chuyện, Rowan khẽ thì thầm trong doanh trại nồng nặc mùi rượu lậu.

"Ma Vương đã chọn cô."

"..."

Louise im lặng.

Cô đã ngờ rằng mình sẽ phải đối mặt với tình huống như vậy.

Không, đó hẳn là sự lựa chọn của một sứ giả, không phải của Ma vương.

Biểu hiện tươi sáng trên khuôn mặt của người tôn thờ Ma vương này, như thể cô ấy đang nói với cô rằng hãy biết ơn và hạnh phúc, đã tiết lộ sự thật đó.

Trong một thời gian rất dài, Louise đã không trả lời.

Bao nhiêu thời gian đã trôi qua?

Louise mở cái thùng bên cạnh, múc một bát đầy thứ pha chế bất hợp pháp.

Và cô đã uống.

Như thể cô không thể chịu đựng được nếu không uống.

Như thể cô đang uống một chén thuốc độc.

'Ánh trăng.'

Uống thứ chất lỏng đã bị cướp mất tên bởi một thứ khác.

Không phải thuốc độc mà là một loại rượu kỳ lạ.

Sau khi uống một bát hỗn hợp như vậy, cô lau miệng và khẽ lẩm bẩm với đôi mắt trong veo,

"Hương vị... kinh khủng."

Làm sao một thức uống làm từ máu và nước mắt lại ngọt ngào được?

"Có Kernstadt coi như có được một nửa Lực lượng Đồng minh đến."

Tôi không thể không nghiêng đầu trước những lời của Charlotte.

"...Không phải là ít hơn một nửa sao?"

“Anh cho rằng em không biết hửm, thực lực quy mô không nhiều như vậy phải không? Đúng vậy, Kernstadt bên trong liên minh thực lực không đến một nửa, nghiêm khắc mà nói, liền một phần tư đều không có.”

"Vì thế."

Charlotte và tôi đang ngồi nói chuyện riêng trong Phòng Hội đồng Trưởng lão Lazak.

"Nhưng hãy nhìn xem, một tiểu quốc, tỉnh lẻ với lực lượng khoảng 1000 binh sĩ đứng về phía chúng ta. Điều gì sẽ xảy ra khi một kẻ thống trị tầm thường tuyên bố sẽ đứng về phía Ma vương?"

"...Nếu họ không muốn chết, họ sẽ không làm điều đó. Nhưng nếu họ làm thế, anh đoán là họ sẽ may mắn chết nhanh chóng."

"Họ sẽ bị giết ngay lập tức, phải không?"

"Vâng đúng vậy."

Rõ ràng là khoảnh khắc những người có ít quyền lực hoặc tầm ảnh hưởng bất ngờ tuyên bố ủng hộ Ma vương, đầu của họ sẽ chạm đất.

Có phải họ đang nói về một cái gì đó như quá lớn để thất bại?

"Nếu người cai trị của một tiểu quốc làm điều như vậy, mọi người sẽ nghĩ điều đó thật điên rồ và tiếp tục. Nhưng nếu một cường quốc như Kernstadt đưa ra quyết định đó, mọi người sẽ tự nhiên nghĩ. Tại sao một quốc gia như Kernstadt lại đột nhiên ủng hộ Ma vương vào thời điểm này? Họ có nghĩ như vậy hay không?"

"...Phải nhỉ?"

Nếu không phải như vậy, liệu có khói từ đống tro tàn không?

Nếu một cường quốc như Kernstadt đột ngột đưa ra quyết định như vậy, chắc chắn sẽ bị chỉ trích dữ dội, nhưng tất nhiên, một cú sốc khủng khiếp cũng sẽ đi kèm với nó.

Tại sao Kernstadt lại làm vậy?

Điều đó nghĩa là gì?

"Nhưng liệu chỉ có Kernstadt đứng lên thôi sao? Chúng ta cũng có Thánh Hiệp Sĩ Đoàn, phải không?"

"Đúng vậy."

Hãy tuyên bố cùng lúc với Kernstadt, Thánh Hiệp Sĩ Đoàn cũng tuyên bố ủng hộ Ma vương.

—Bang chư hầu số một, Kernstadt.

—Thánh Hiệp Sĩ Đoàn.

Không phải một bên bị loạn trí, mà là hai.

Kernstadt là quốc gia lớn nhất, không bao gồm Đế quốc.

Thánh Hiệp Sĩ Đoàn là một lực lượng vượt qua các quốc gia.

Nếu cả hai tổ chức bắt đầu công khai ủng hộ Ma vương, mọi người sẽ tự nhiên cảm thấy rằng có điều gì đó nghiêm trọng đang xảy ra.

"Mọi người sẽ phải lựa chọn, ủng hộ Đế quốc hoặc Ma vương."

Thật vô lý khi nhân loại ủng hộ Ma vương ngay từ đầu.

Tuy nhiên, một khi hai thế lực lớn này lộ diện một cách công khai, mọi người sẽ phải cân nhắc nghiêm túc về việc có nên ủng hộ Ma Vương hay không.

Tất nhiên, việc cân nhắc sẽ không được thực hiện bởi đa số nhân loại, mà bởi các nhà lãnh đạo và những người đứng đầu các cường quốc.

Họ sẽ không có lựa chọn nào khác ngoài việc làm bất cứ điều gì cần thiết để sống sót.

Sẽ có những lực lượng tuyên bố rằng họ không bao giờ có thể đứng về phía kẻ thù, ngay cả khi điều đó có nghĩa là một cuộc đấu tranh tuyệt vọng.

Sống sót là điều tốt nhất, và sẽ có những phe phái đứng về phía tôi vì lý do đó.

Chiến thắng của Ma Vương, hay chiến thắng của Đế quốc.

Những người muốn sống sót phải bắt đầu đưa ra dự đoán.

Vì vậy, tuyên bố của Charlotte rằng hơn một nửa đã vượt qua là không sai.

Khoảnh khắc các cường quốc khác nhận ra hai cường quốc đứng về phía tôi, các nhà lãnh đạo của họ sẽ bắt đầu đặt cược giữa sự hỗn loạn bao la.

Trên thực tế, mặc dù Kernstadt không chính xác là một nửa, nhưng hơn một nửa cơ cấu quyền lực đang bị lung lay và sắp xếp lại sẽ được lấp đầy bởi những người theo phe tôi.

"Thật buồn cười, trước đây không lâu tất cả mọi người còn bức bối giết không được anh, hiện tại lại biến thành có thể."

“Việc phục vụ một vị Vua mà mình ghét đến mức muốn giết chỉ vì hắn ta là một vị Vua có phổ biến không?”

“...Chà, nếu nói theo cách đó, thì nó cũng không có vẻ gì là lạ cả.”

Giống như sẽ có những người sẵn sàng chiến đấu với tôi bất chấp nguy hiểm đến tính mạng của họ, đương nhiên cũng sẽ có những người chui xuống dưới gầm Ma Vương để sống sót.

Không thể biết những người trước chiếm đa số hay những người sau chiếm đa số, nhưng rõ ràng là những người sau sẽ không phải là một con số nhỏ.

"Dù sao đi nữa, tất cả những giả định này đều dựa trên điều kiện tiên quyết là Louise von Schwarz phải ủng hộ anh..."

"Đúng vậy."

—Louise von Schwarz.

Charlotte là người đã gợi ý rằng người đầu tiên tôi cần đưa lên thuyền cho các sự kiện sắp tới chính là cô ấy.

Đó là một điều nực cười.

Nếu tôi không làm gì, Louise von Schwarz đã chết dưới tay Bertus, kẻ bị buộc tội sai về vụ ám sát Heinrich.

Cuối cùng, cả Louise và Heinrich đều sống sót.

Và vì vậy, có thể xem xét khả năng Louise gia nhập phe của tôi.

Cuối cùng, mặc dù một mình Thánh Hiệp Sĩ Đoàn và Ngũ Đại Thần Giáo có thể làm rung chuyển liên minh, nhưng sẽ không thể đảm bảo bất kỳ quyền lực đáng kể nào nếu không bắt được Louise von Schwarz.

Điều kiện tiên quyết phải được đáp ứng trước, ngay cả khi chỉ phác thảo một kế hoạch.

Tôi đã giao nó cho Rowan, nhưng cho đến khi tôi nghe được xác nhận, không có cách nào để biết điều gì sẽ xảy ra.

"Năm ngoái, anh sẽ không biết, nhưng bây giờ tình hình đã thay đổi rất nhiều, và Louise đã học được khá nhiều."

Những gì Đế quốc đã làm.

Và rằng tôi đã nắm quyền kiểm soát các Giáo hội.

Tôi vẫn không biết liệu cô ấy có biết về Thảm Hoạ Cổng hay không.

Louise biết rằng không có gì lạ khi cô ấy tham gia cùng tôi vào thời điểm này.

Không có lý do gì để cô ấy chiến đấu với tôi cho đến chết.

Và cô ấy biết rằng cán cân đang nghiêng về phía tôi.

Tuy nhiên, trên thực tế, việc Louise có biết những nguyên nhân và sự thật tầm thường như vậy hay không cũng không quan trọng.

Đặt mọi thứ khác sang một bên, Louise biết rằng cô ấy phải sát cánh cùng tôi để tồn tại.

"Louise von Schwarz sẽ gia nhập phe của chúng ta. Cô ấy nhất định phải như vậy."

Louise biết Hoàng đế đang nghĩ gì.

Với điều đó một mình, Louise sẽ tham gia phe của tôi.

Bởi vì cô ấy đã biết trận chiến nào sẽ giành chiến thắng.

Bởi vì cô ấy biết rằng ngay từ đầu đây đã không phải là một cuộc chiến.

Thiện và ác phụ thuộc vào người ghi lại chúng.

Đó là lý do tại sao người nắm giữ quyền viết nên lịch sử luôn có thể định nghĩa điều gì là tốt và điều gì là xấu.

Vì vậy, ý nghĩa của thiện và ác tự nó đã biến mất, và cuối cùng, chỉ có ai có thể nắm giữ quyền lực mới quan trọng.

Vì vậy, ai là người thực sự tốt?

Vì vậy, ai là kẻ ác thực sự?

Nói về nó sẽ chỉ lấp đầy những đêm mất ngủ.

Những người cầm bút trong cuộc đời sẽ trở thành những người nắm giữ công lý và lẽ phải.

Vì vậy, sống sót là công lý duy nhất và sự công bình thực sự.

Những người thua cuộc sẽ được ghi nhận là ác quỷ.

Không phải vì họ ác, mà vì họ đã bị đánh bại.

"..."

Louise von Schwarz không có một khoảng lặng dài để suy ngẫm.

Kết luận đã được đưa ra, và sự lựa chọn đã được đưa ra là rõ ràng.

Câu hỏi đặt ra là liệu cô ấy có thể xử lý nó hay không.

Tình hình đã trở nên phức tạp đến mức Louise von Schwarz đã bất ngờ nhìn thấy và học được những điều mà lẽ ra cô ấy không bao giờ có thể nhìn thấy hoặc biết được. Điều này có tác dụng bất ngờ ở những nơi không ngờ tới.

Mọi thứ sẽ thuộc về Ma Vương.

Louise biết điều đó.

—Kernstadt, và Thánh Hiệp Sĩ Đoàn.

Vào thời điểm Thảm Hoạ Cổng được giải quyết hoàn toàn, hơn một nửa Lực lượng Đồng minh đã thề trung thành với Ma vương.

Đứng đầu là Rowan, Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ.

Đối với điều tra viên dị giáo, người đã thi hành trật tự thông qua cái ác, chà đạp lên giáo lý và bảo vệ trật tự của Giáo hội, thiết lập trật tự thông qua máu và sự lừa dối không có gì mới.

—Thao túng, mua chuộc, âm mưu, thủ đoạn, tra tấn, tẩy não.

Những việc làm xấu xa và bẩn thỉu như vậy là rất nhiều của cô ấy.

Rowan lặng lẽ nhìn Công chúa Kernstadt.

Quốc Vương Constantine yếu ớt nên quyết định của cô hầu như là quyết định của Kernstadt.

Sau một hồi im lặng, Louise lên tiếng.

"Tôi có một điều kiện."

"Một điều kiện?"

"Nếu cô chấp nhận nó, tôi sẽ đứng về phía cô."

Louise không đơn giản quyết định gia nhập phe của họ.

"Tôi có thể truyền đạt điều đó. Điều kiện là gì?"

"Không cần phải xin phép Ma vương. Thỏa thuận của cô là đủ."

"...Tôi có quyền quyết định không?"

"Tất nhiên rồi."

Tình trạng của Louise rất đơn giản.

"Điều kiện là, tính mạng của cô."

"...Cái gì?"

Ngạc nhiên trước yêu cầu đột ngột, Rowan nhú mày.

Yêu cầu mạng sống của cô ấy ra khỏi vùng an toàn.

"...Tôi không thể phủ nhận điều đó, nhưng cô có ghét tôi đến thế không?"

"Tôi ghét cô, và tôi ước gì cô chết đi. Nhưng đây là một vấn đề hoàn toàn khác."

"Nó khác biệt như thế nào?"

Louise dường như thích thú với khuôn mặt bối rối của Rowan, nhấp một ngụm rượu và nhếch mép cười.

"Ma Vương định cai trị bằng áp bức hay cai trị một cách khôn ngoan?"

"Tôi không biết kết quả thực tế, nhưng tôi cho rằng ngài ấy sẽ thử cách thứ hai chẳng?"

"Vậy thì mạng sống của cô càng cần thiết hơn."

"...?"

Louise bắt đầu cười trước sự không hiểu rõ ràng của Rowan.

"Không phải rõ ràng sao?"

Đó thực sự là một nụ cười liều lĩnh.

"Làm thế nào một người phụ nữ điên loạn kích động bạo loạn, khuyến khích tàn sát và giết vô số người với tư cách là một điều tra viên dị giáo lại có thể giúp Ma vương trị vì?"

"..."

"Xét đến việc có rất nhiều người biết những sự thật này, cô có nghĩ rằng bí mật của Chỉ huy sẽ được giữ mãi mãi không?"

"...Chắc là không."

"Ngay cả khi bây giờ cô có thể giúp đỡ, thì hành động trung thành cuối cùng mà Chỉ huy có thể thực hiện sau khi thế giới của Ma vương hoàn thành là đứng trên đoạn đầu đài thanh trừng. Không, đó chính xác là cách mà lòng trung thành của Chỉ huy sẽ được thực hiện."

Nghe những lời đó, nét mặt của Rowan đánh lại một cách đáng ngại.

Vai trò của Rowan chỉ là bây giờ.

Rowan đã làm quá nhiều việc cho đến thời điểm này, bất kể tính cách thực sự của cô ấy như thế nào.

Vì những tội lỗi mà cô ấy đã phạm phải cho đến nay, cô ấy sẽ phải đối mặt với sự phán xét khi triều đại bắt đầu.

Khi hòa bình bắt đầu, chính sự tồn tại của cô ấy sẽ trở thành gánh nặng.

Do đó, trở trêu thay, Rowan sẽ phải chết vào thời điểm thế giới mà cô mong ước đến.

Cô phải chết để hoàn thành lòng trung thành của mình.

Cái chết của Rowan không cần thiết cho Louise, mà là cho Ma vương.

Đó là lý do tại sao Louise đưa ra cái chết của Rowan như một điều kiện, mặc dù điều đó không liên quan gì đến tình cảm cá nhân của cô.

Lấy sự không chắc chắn về sức mạnh của Ma vương trong tương lai làm cái cớ, cô thuyết phục cả Rowan và Ma vương rằng Rowan phải chết.

"Đã từng sống trong bóng tối, một sự tồn tại của bóng tối đối mặt với sự hỗn loạn và đeo huy hiệu, nhưng cô có thực sự nghĩ rằng mình có thể sống dưới ánh sáng không? Điều đó là không thể."

Louise nhìn cô với một nụ cười nhăn nhó không chịu nổi.

Louise von Schwarz là Công chúa của Kernstadt.

Cô là Đệ nhất Công chúa của nước chư hầu đầu tiên, và là người thừa kế của quốc gia lớn thứ hai trên thế giới.

Không phải là cô ấy sẽ không thu được gì từ một giao dịch thua lỗ.

Sự lừa dối, âm mưu và thủ đoạn rõ ràng là quen thuộc hơn với Louise.

"Tân Chỉ huy, tình huống có thể thay đổi, vị trí của cô có thể khác, nhưng bản tính của cô sẽ thay đổi sao?"

Không cần biết lúc này cô ấy đang là sứ giả của Ma vương.

Cho dù sức mạnh trước mắt của cô mạnh đến đâu.

Bản chất của cô ấy sẽ không thay đổi.

Louise là Công chúa và là người thừa kế của một quốc gia vĩ đại.

Trong khi cô ấy phải sống trong bóng tối.

Giống như một thứ đồ uống rẻ tiền được làm bởi những người thấp kém với những thành phần kém cỏi, bị hoàn cảnh ép buộc, 'ánh trăng' của cô chỉ có thể là ghê tởm.

Một thứ rẻ rách.

"Làm thế nào mà rêu có thể phát triển trong ánh sáng được?"

Nếu một sinh vật trong bóng tối đại đột mạo hiểm bước ra ánh sáng, nó chắc chắn sẽ khô héo và chết.

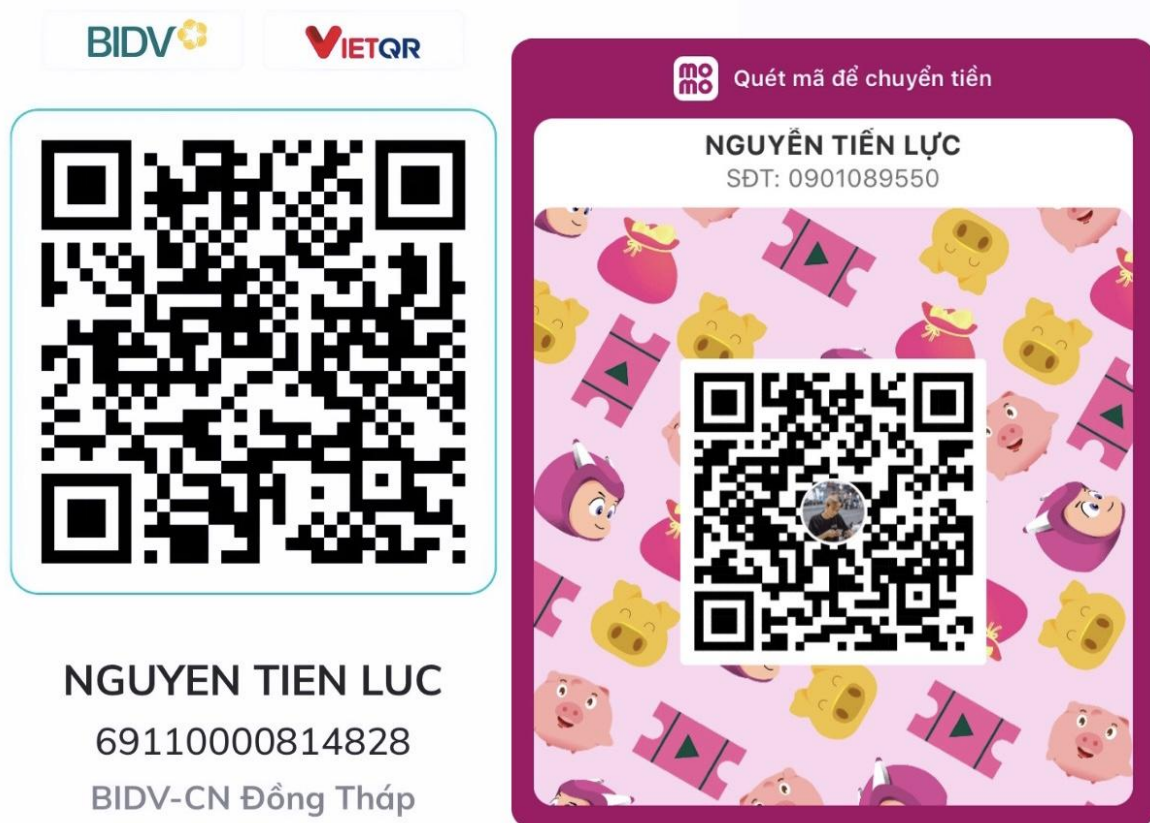
<Trans Note>

Có hai bước để chiêm được thế giới.

Bước 1: Làm Ma Vương (͡° ͜ʖ ͡°) ୮ ୯ ୮

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading